

Dispozitivul

Noțiunea de „cost total al creditului pentru consumatori” care figurează la articolul 3 litera (g) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului trebuie interpretată în sensul că această noțiune cuprinde costurile unei eventuale prelungiri a creditului, în măsura în care, pe de o parte, condițiile concrete și precise ale eventualei sale prelungiri, inclusiv durata acesteia, fac parte din clauzele și condițiile convenite între creditor și debitor în contractul de credit și, pe de altă parte, costurile menționate sunt cunoscute de către creditor.

(¹) JO C 399, 25.11.2019.

Recurs introdus la 6 iunie 2019 de Abaco Energy SA și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 25 martie 2019 în cauza T-186/18, Abaco Energy/Comisia

(Cauza C-436/19 P)

(2020/C 297/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Abaco Energy SA și alții (reprezentant: P. Holtrop, abogado)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 21 iulie 2020, Curtea de Justiție (Camera a șaptea) a respins recursul ca fiind în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat și a dispus suportarea de către recurente a propriilor cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Alba Iulia (România) la data de 7 aprilie 2020 – SC Avio Lucos SRL / Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Cauza C-176/20)

(2020/C 297/27)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Alba Iulia

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: SC Avio Lucos SRL

Intimate: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Întrebările preliminare

1) Dacă Regulamentul (UE) nr. 1307 din 17.12.2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (¹) se opune unei reglementări naționale prin care se stabilește că activitatea minimă care trebuie efectuată pe suprafețele agricole menținute în mod obișnuit într-o stare adecvată pentru pășunat constă în pășunatul cu animalele pe care fermierul le exploatează?

- 2) În măsura în care dreptul [Uniunii Europene] arătat mai sus nu se opune reglementării naționale indicate la prima întrebare, dispozițiile articolului 4 alineatul (l) literele (a) și (c), respectiv ale articolului 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307 din 17.12.2013 pot fi interpretate în sensul că poate fi considerat un „fermier activ” persoana juridică ce are încheiat un contract de concesiune în împrejurări precum cele din litigiul principal și care deține animale în baza unor contracte de împrumut de folosință încheiate cu persoane fizice, contracte prin care împrumutătorii încredințează împrumutaților, cu titlu gratuit, animalele pe care le dețin în calitate de proprietari, în scopul folosirii pentru pășunat, pe suprafețele de pășune puse la dispoziție de împrumutați și în intervalele de timp negociate?
- 3) Dacă dispozițiile articolului 60 din Regulamentul (UE) nr. 1306 din 17.12.2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului ⁽²⁾ se interpretează în sensul că prin condiții artificiale s-ar înțelege inclusiv situația unui contract de concesiune și a unor contracte de împrumut de folosință precum cele în discuție în litigiul principal?

⁽¹⁾ JO 2013 L 347, p. 608.

⁽²⁾ JO 2013 L 347, p. 549.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 7 aprilie 2020 – Fondul Proprietatea SA / Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, în insolvență, Compania Națională de Transport a Energiei Electrice Transelectrica SA, SC Complexul Energetic Oltenia SA

(Cauza C-179/20)

(2020/C 297/28)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Fondul Proprietatea SA

Pârâți: Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, în insolvență, Compania Națională de Transport a Energiei Electrice Transelectrica SA, SC Complexul Energetic Oltenia SA

Intervenient: Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri

Întrebările preliminare

- a) Adoptarea de către statul român a unei reglementări care prevede în favoarea a două societăți cu capital majoritar de stat:
- a.1. acordarea de acces prioritar la dispacherizare și obligația operatorului de transport și sistem de a achiziționa servicii tehnologice de sistem de la aceste societăți și
 - a.2. acordarea de acces garantat la rețelele electrice pentru energia electrică produsă de cele două societăți care să asigure funcționarea continuă a acestora,
- reprezintă ajutor de stat în înțelesul articolului 107 TFUE, adică reprezintă o măsură finanțată de stat sau prin intermediul resurselor de stat, respectiv dacă are caracter selectiv și dacă poate afecta schimburile comerciale între statele membre[?] În ipoteza unui răspuns afirmativ, acest ajutor de stat era supus notificării prevăzute de articolul 108 alineatul (3) din TFUE?
- b) Acordarea de către statul român a unui drept de acces garantat la rețeaua electrică pentru două societăți cu capital majoritar de stat, care să asigure funcționarea continuă a acestora, este conformă cu dispozițiile articolului 15 alineatul (4) din Directiva nr. 2009/72/CE ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/C (JO 2009 L 211, p. 55).